

-වියන් පන්තිද-

වියන් කවියන් ලොව දකින හැටි පුද්ගලයා... සොදුරුයා...
වීන් කවියන්ගේ කවී... එය විදින්නටත්, කවිය කුමක්ද
යන්නට දැනට නොහැකිවත් වෙනම දැනටත් වනු ඇත.
වියන් පන්තිද වැඩ වැඩෙනි.

උත්තර සමාජයක්
ගොඩ නැගීමේ
මුල් පියවර
කැමැත්ත වීමෙන්
ඇදුමෙන්
ගෙයින් ලොවින්
තැප්පීමත් වූ
ලොවක් නැතිවීම
වී සඳහා මම තවදුරටත්
නැතිවීමට ගම්මන
සංසාරය නිවන...

-සේකර-

ඉදිරියට ඈ ඈ

කළකුණ සිහිකර ඇඳු වැටෙමි ඔබ හමුවේ

සුවසල් ගසකුරෙන් එන මඳලක මස්සේ
සියොකුන් ගී ගයයි බුදුමින් එල රිසියේ
රන් පට වලින් සැඳි සමනලයන් නිසි සේ
පිපි මල් සිඹ සිඹ යයි පෙරටම සනොසේ

අහසින් පැමිණි දෙවඟන එබිකම් කරමින්ගේ
ගස් අකුරෙන් බලනි දෙවි රඟ පාමින්ගේ
සුදු බුදු රැසින් මුළු උයනම නාවමින්ගේ
සිදුගත් බුදු උපත ලද සල් ගස සෙවිගේ

දෙවි බඹ මහා සෙනන දෙඅන හිස කබා ගෙන
නොඉවසිල්ලෙන් බලනි වනසේ සැම කැන
මුළු ලොවටම මම අහ වෙමි පටසමින
සිදුගත් කුමරු පිසු මහ වැඩියේ කුටින

හිමියනි ඔබයි හව ගනඳුර නැති කෙරුමේ
මුළු සහනටම නිසි මහග පෙන්නුම් කෙරුමේ
කළකුණ සිහිකර ඇඳු වැටෙමි ඔබ හමුවේ
කුඩු කඳුලෙන් නෙමේ පා කමල ද නැවේ..

මාතු වීචි. ලියනගේ

සන්නසා පහන් වැටෙමි අරමුණ කවියට,
කලාවට ලැදි පටපුරක් බිහි කිරීම සඳහා
හැකි උසවේ දායකත්වය ලබා දීමයි.
උසවීමෙන් කවි පිටුව පුරවන්නේ ද
මෙහිසාය. නතනමින් පද එකතු කර,
කවියක් සේ තම සිතැති ඉදිරිපත් කරන
කවරෙකුට වුවද සන්නසෙහි ඉඩ
සැලැන්නේ ඔහු මතු දිනයක දක්ෂ,
යහපත් කවියෙකු වනු දැකීම උදෙසාය.
පහන් වැට ඔබගේම වන්නේ ද එනිසාය.

බඹේ නිර්මාණ මෙම ලිපිනයට වුවහොත්,
Sannasa Pahan Weta
61 Nettle Drive
Hallam Vic 3803
Australia

Email:
sannasanews@gmail.com

විසන්තය

සිතලෙන් ගල් වුණ මිහිකන
හිම කැටි කුරුළු කරගත් ගහ කොළ
විහඟුනට නැත විසුමක්
යා සුකුය
සුදුසු දෙසකට

දුරු කතර ගෙවා පැමිණ
කෙම බිම කරා
කැඳි සැලවෙමය උන්
බිහි කළේය නව පරපුරක්

වසන්තය උදා විය
ඇරවිය ගම්මනක්
පතිරුප දේශය සොයා
නව පරපුරක් සමඟින්
පැමිණියේය උන්
නැත කිසිදු වෙනසක්
නැත රුවේ... ගී හමේ... දීවි මසේ...

ඩී. කවරණාචන්

පුරුක් බිඳි චවුන්

පුරුකෙන් බැඳුණු කුඹු උණබට කඳ
නොබිඳෙන්නට බිඳන පොර ජිවිතය
නි රියා සුළඟ අහිඹුව

පුරුක් බිඳි එවුන්ගේ
නැමෙන තරමක්
නොනාසී
රැඳෙන්නට සුව පහසුව

ඊ.ඒ.ඩෝසන් ප්‍රියි

චූලිය

කුඩුට
බැර-වෙයිද
ලොකුවෙන්න
තව ඊකක්-
ගම්ම
ලබ්වී වනතුරු
තරුණ ජීවසේන

සංස්කරණය
තුමාරි ප්‍රියංගිකා

අම්මා

ඔබේ පිටත සුවද අම්මේ
මගේ ලොව ඔපවත් කරන්නේ
එවන් අම්ම වූ මවදත් අම්මේ
මහද මකක කිරුළ දරන්නේ
එකී බස් මප වී හද ගැමිලේ
ආත්මය සුව දෙයි දීවි අඹිලේ

සුව විතරණ ගුණ හදවත උනනා
ගෙදර බුදුන් විරුදා ලද අම්මා
සෙයින් ගුණේ නෙත නෙතග දිලුණා
සදා නොමියෙන ගුණය අම්මා
එකී බස් මප වී හද ගැමිලේ
ආත්මය සුව දෙයි දීවි අඹිලේ
සිංහනි සුවහස් පැකුම් පතා ගෙන
මගේ ලොව සුවපත් කළේ
දයා ගුණේ හද දෝර ගලා ගෙන
ලොවට මනාපෙන් කිළිණ කළේ
එකී බස් මප වී හද ගැමිලේ
ආත්මය සුව දෙයි දීවි අඹිලේ

බබ්.එම්.වීම් ගුණරත්න මණිකේ

පුස්තක-කෘතිය

Lighting one candle
With another candle
An evening of Spring
(Buson)

කුඳකුමාව
තරු ඇතින් දිලිසේ
සීතල රැය ද
කොඳුරුයි
නොකු සිහින පුබුදයි
තනි සිතට අවිචේකයි...
නිල්මිනි ප්‍රියාදර්ශිකා
ජර්මනියා

නොපැමිණි බැස් විකිරි මොළ
පුරු ලොවින් නොගත වීට
දැරුණේ ගුණ පුරුද
මහා ලොවින් යනන කළ
බිඳෙන බිඳුන් පුළුට ලෙස
පුරුකිඳි බිඳුනි වෙ

අංජන ජයවීර

පුද්ගලය

සියව් ගත නොව
බිහිසර්වවු
යඳි පුතකට
දැන් දිගු කොට

සියගත් හබ් හැකි
ගිගුණකින් සිය
පොළොව කවීන්
දෙකබ කවීන්

දැනුණු හඟපත්
සැලවුණි සිය
රැකිරි සිදු
මොලි වීම් වනාලන

දිවිය පුදුන
වර්තමාන පුත
විපුණු වී යන
යඳුනි ගත බිහි

කවි පුමාව
දෙගෙන් වළකන
ඉදිරි මග
කවි පුමාවන් වන

දෙපස වැකිරි
මහා පුදුන
මොණරි කළ
වනු ගොත් පැවරෙන

සමන්ති,
නාමරනි,
වලගුණි

සකලමුඡං

වයස හතේ අවට පටං
කොට කලිසම ඉතේ බැදු
අපේ ගෙදර බැල මෙහෙවර
කරපු කොඳු සකලමුඡං

අම්මේ නැති සකලමුඡං
අපේ නැති සකලමුඡං
මම පාසල් ගොස් එනතුරු
ගෙදර හිටිය සකලමුඡං

අම්ම කියයි පොල් ගාපං
අක්ක කියයි අකු ගාපං
දිය ඇදුපං දර පලපං
තාම දේටම සකලමුඡං

නිදි මැරුවා සකලමුඡං
ටොකු කැවා සකලමුඡං
ළමා දිවිය බැල මෙහෙවර
දිය ගෙදරවා සකලමුඡං

නිස් වසකට වුව දිනයක
අපේ අතින් පුර වනකට
සකලමුඡං
අනේ මම,
සමාවය

රසික සුරියආරච්චි

පියඹන සිතුවිලි

සිතුවිලි මංමාවත් වල
පියාඹන මා සිතුවිලි
පැන් කුඩකට කොටු කරගන්නට
දන්නට ඉඩ
නුති පුදුම් මෙසේ!!

එක් නිමේයක පිබිදුණු මා
දුටුම කුරුල්ලෙකු
මංමාවත් නැති පාල අහසේ
මගේ පියාඹා යන අපුරුව

දැහැන් ගහ මා සිතුවිලි වලට හැඟුණේ
ඇයි මටත් එසේ පියාඹා යන්නට බැරි
නැත.. නැත කිසිදු සමාවක් නැත
දිනෙන් දින හිරු සමඟ, සඳු සමඟ
ගැටෙන්නට උරක් ඇත මට
නගන්නට පවුරක් ඇත
රකින්නට ආත්මයක් ඇත
ඉතිං කෙසේ නම් ඉතිල යම්ද? මා..
පවුර, මංමාවත් නැති නිසෙල්ලත්
ආකාශයේ !!

බුදු ගුණ හිතී කර මොහො

අප මහා බෝසතාණේ
සමහිස් පෙරැවි පුරුමින්
කල්ප ගණනක් අවමහින්
සසර සැරි සරා වීන්
උසස් මිනිසන් බව උබා ගනි..

සෑම සමහිසන් අනුන වූ රජකමක්
සෙනෙහෙබර බිහිවා දේවියන්
පෙමබර කිකැටි රාහුල පුත් රුවනත්
හැරදමා ගිහිගෙයි කලකිරි
රජ මාදුරෙන් නික්ම ගොස්
වනගතව සා අපුරුද්දක්
දුෂ්කර මග ගෙවමින්
වීර්ය වඩමින් ස්ව උත්සාහයෙන්
තමා විසින්ම
ධර්මය අවබෝධ කරගෙන
පයම භූරු කොට ගනිමින්
උතුම් වූ බුද්ධත්වයට පත් වූ සේක.

ඒ උත්තරීතර බුදු දහම
කොතමේ ශ්‍රේෂ්ඨ ද වීඛිට ද අපුරු ද
අතිත, වර්තමාන, අනාගත තුන් කලටම
පිලි ගත හැකි ඒ දහමේ අසිරිය
මොන මම පරාරකාමී ද
එලේ මෙලේ දියුණුවට
මග එළි පෙහෙළි කර දෙන
ඒ දහම මිනිස් වර්ගයාටම
සුව සහනක් ලබා කරන
මහත් වූ මානවයකි
බුදු හිමියනි.

සෙනෙහෙලනා රන්භායක
කිලේටන්

සුදු වූ සුඟුට

මගේ කුස කුළු දස මසක් ඉද
ගැසු අත් පා ඇයි නිහඩ අද
නුතම හැඩන නැවතුවෙණේ ඇයි
මෙමා තුමේ රුව දකින කලිසොන

කැ දෙයක් දැයි බිඳු දෙයක්දැයි
මගේ සිත අසමින් අඩයි පැණ
කිවින්නට මේ වැනි දුකක් මා
ඉදුක්දැයි පෙර බවේ කල පව

මගේ කඳුළු දිකයි හැම දෙන
ඒ නමුදු පුතා ඔබ පියාගේ
හදේ ගිහිදර ඔහු දෙවැලන
කඳුළු දුටුවේ ලොව පමණයි

මගේ කුස අත ගතා සිටි මඟේ
අධිකයෙකි තවමත් බලා ගෙන
නුතම ඔහු කෙරුණ දුක් නම
කියා තුබ්බට කතා කෙරුමට

මතු වෙමි එන සිතුව වැල් හා
පොර බැඳී මම ගලපත්ත පද
අධිකයක ඔහු දෙස බලා ගෙන
කෙසේ මෙපුරත පහල දෙන්නද??

කලිලිකා ගුණරත්න

මංගල රාත්‍රිය

මනාලිය: පාණය ද ලසු කොට සුරැකිය
රන් කිලිණේ ඔහු නමට පුද දෙන
දිනය අද මගෙ
සිහිනය පුබුදන

මනාලයා: හාද වූ සිව් වසරට
ඔබා බැඳු ඒ මල්ල ලිහනා
දිනය අද මගෙ
කුකුළුගල සංසිඳවන

සුභානි හේරන්

ඇවුඩුඩි

සිතවන්න... ලියන්න... පොරකුරු උරක ගන්න... www.ketapathpawra.com වෙබ් අඩවියට ගොඩ වෙන්න...
සයිබර් අහසට මිනි මිනි කිරීමකින් ඉදිරිපත් කරන්නට කැටපත් පවුරෙන් ඉඩයි.